

**PŘEROV
ZA VLÁDY RŮZNÝCH
PANOVNÍKŮ**

FRANTIŠEK BAYER

**MATERIÁL ČÁSTEČNĚ POUŽIT Z KNIHY
PŘEROVSKO MĚSTO I HEJTMANSTVÍ 1893**

- 01 Přerov za Přemyslovců 996-1293**
- 02 Přerov za Lucemburků**
- 03 Přerov za Pernštýna**

Za husitských válek se dařilo i Přerovu. Že Přerované kromě několika kališníků –hlásili se k Albrechtovi , vévodovi rakouském a k latolicismu museli postoupit tuhý boj se spojenými pány Perštýny, Cimburky, Kravaři a jinými kteří za vedení Jana Tovačovského Přerov obklíčili a po 30tidenním obléhání jej podmanili (r.1428).Katolíci utekli do Olomouce a Přerov od těch dob se stal přední baštou přívrženců Husových na Moravě jejich vůdcem byl Vok ze Sovince pán na Helfštýn. O Přerov se opírali Husité se Smilem z Moravan a okolní kraje plenili.

Na Moravě byly poměry smíření stran příznivější než v Čechách a tak 4. března 1434 na sněmu Brněnském byl učiněn obecný zápis (lantfrid), ve kterém se markrabí Albrecht, Olomoucký biskup , mnozí rytíři a zemané se zavázali všechny pře jen právem narovnávatí, o pokoj v zemi dbáti a nepokojné živli v zemi stíhati. To se neminulo dobrým účinkem.Tak pan Vok ze Sovince horlivý Táborita který se Přerova a Svitav zmocnil se usmířil s markrabětem A ten jej vzal na milost listem sepsaným v Brně 4. října 1436, vněm se praví , že Vokovi i jeho přívržencům všechny nepřízně a záští, které od něho v minulých válečných letech pocházely, odpouštějí a že se měšťanům Přerovským i Litavským přijímání pod obojí podle úmluv Basilejských přeje, za to má se Vok pokojně chovat a nikoho stíhat.. Ale když se Přerov do moci Viléma z Puklic opakovali se válečné výjezdy až do roku 14440. Zanedlouho potom oblehl Albrecht II Přerov. Z rozkazu Albrechta bylo město i hrad do základu vypálena zbořen.Tak byl Přerov zničen podruhé (poprvé r.1241 od Mongolů). Přerov se ale začal budovat znovu. (Zbytky byly nalezeny při stavbě křižovatky u Žerotínovo nám.) Po obnovení dal Přerovu král Albrecht obnovené a potvrzené výsady dřevní r.1439 jenž i jeho syn Ladislav Pohrobek uznal r.1453.

Jak dlouho Vok ze Sovince Přerov držel se přesně zjistit nepodařilo. Jisté je že Vilém Puklice z Pozořic na Štramberku se ho zmocnil kolem r.1439 násilím. Z důvodů neustálých válek a půtek byly zřízeny zemské smírčí soudy. Ti dali výpověď Puklicovi aby své žoldnéře propustil a Přerov do čtyř týdnů zemskému komořímu odevzdal.

O dva roky později bratr zemřelého Vilém Boček Puklice z Pozořic a Jan Tunkl z Brnička postoupili zástavní list Viléma na Přerov znějící na 1200kop grošů zemskému hejtmanu Janovi z Cimburka městu Olomouci a jiným měšťanům.

V roce 1454 přišli do Přerova židé kteří byli vyhnáni z Olomouce a Vratislavi.

V roce 1457 přešel celý Přerov zástavou za 3000 uherských dukátů z držení krále Ladislava na zemského hejtmana a majitele Tovačova Jan z Cimburka. Tím přestal Přerov být městem zeměpanským ke své škodě.

V bojích mezi Jiřím z Poděbrad, slavným králem českým z moravského rodu pánů z Kunštátů a nevděčným jeho zetěm Matyášem Korvínem, králem uherským o českou korunu byl Přerov Obležen Maďary a půl roku se stal sídlem Matyášovým. Vypráví se že v domě č.31 na Horním náměstí patřící r.1570 šlechtici Bartoloměji Bílému se tehdy sešel Matyáš s Viktorínem synem Jiřího.

V roce 1470 postoupil Ctibor z Cimburka zástavní právo na Přerov Albrechtovi Kostkovi z Postupic komorníkovi markrabí Moravského,ten pak v roce 1475 Vilémovi z Pernštýna, kterému králové Matyáš a Vladislav Přerov s hradem i veškerým panstvím za peníze zástavní dědičný majetek odevzdali.

Od svého tehdejšího pána Jan z Cimburka odkoupilo město r.1460 90 luk u Troubek a roční úrok 16 grošů do dědičné vlastnosti od jeho nástupce Viléma z Pernštýna v letech 1482 - 1512další pozemky(louku Markrabinu, roli dvorskou dvůr se všemi stavbami a zahradami. K tomu jim přidal i jednu roli a r.1526 činží ze mlýna spáleného (pod baštami).

Přerov za knížat a králů z rodu Přemyslova

Když v vysvobodil Moravu a slovensko z moci Maďarů Boleslav I z rodu Přemyslova (935-967) připojil obě země k Čechám. Ale za nezdárného Boleslava III Ryšavce (999–1002) dobyl Moravu a později i Čechy polský král Boleslav Chrabrý. Po jeho smrti 1025 vzal Moravu Štěpán Svatý, král uherský. Ale Břetislav český Achilles dobyl Moravu a spojil ji zas z Čechami v roce 1028. Spravuje pak Moravu jako vojvoda moravský a sídlil na Olomouckém hradu.

V roce 996 se měl zdržovat dle pověsti v Přerově sv. Vojtěch, druhý biskup pražský. Dle nařízení Břetislava je Morava rozdělena na troje knížectví Olomoucké, Brněnské a Znojenské, knížectví pak na župy.

Za Břetislava se Přerov stal místem zeměpanským a byl mu bezprostředně podřízen spravován jsa knížecím kastellanem a purkrabím. Roku 1065 jmenuje se Zmyl castellanus de Preroue.

Za panování Vratislava a jeho nástupců Přerov mnoho vytrpěl různými vzniklými za příčinnou nešťastného zákona o stařešnictví mezi Přemyslovci, která dlouhá léta trvaly, jakož i vpády Polanův 127 let trvavšími.

R. 1183 vévoda Frydrych potvrdil Templářům všechna obdarování učiněná od jeho předchůdců, zejména darování jednoho dílu spuštěného a opuštěného Medlejova (ad unum Urutrum in Provincia Preroviensi, pertinentem ad Castrum Hradec, Terra autem eadem vocatur Radczis) (... v kraji Přerovském, který náleží k tvrzi Hradci. Týž kraj však nazývá se Radczis)

R. 1241 v měsíci květnu přivalily se divé davy Tatarů na Moravu, celou nešťastnou zemi ničíce ohněm i mečem. Vše prchalo do tmavých hvozdu a na vysoké hory, na Štramberk, Kotouč a Hostýn. Mongolové valili se však dobytve Štramberku podél Bečvy přes Hranice a Lipník ku Přerovu. Olomoučané jistě doufali, že pevné město Přerov jim odolá a dodávali si tím odvahy. Avšak ani pevné hradby a valy nezabránili Přerov.

20. května 1241 vystupovali ohromné kotouče dýmu nad Přerovem a hrozná zvěst, „To Přerov hoří“ rozléhala se po celém Olomouci. Přerov padli již po prvním útoku, byl zapálen a zničen.

Ještě v noci zapálili Tataři 20 jiných osad na Přerovsku. Odtud táhli k Roketnici, kdež dobili opevněného ležení křesťanského. Ihned byli před Olomoucí ale zde je porazil Jaroslav ze Slivína později ze Štamberka zvaný tak že „Haná prázdná byla Tatar vrahův“. To času dle listin bydleli v Olomouci biskup Kunrat z Friedeberka, probošt Dětrich a čtyři arcijáhové moravští, mezi nimi Esau, arcijáhen přerovský.

Templáři dostali teď Přerov za odměnu služeb prokázaných; neboť od r. 1255 jmenují se král. kasteláni přerovští. Templáři byli kolem let 1250-1314 nájemníky Přerova.

Sotva se Morava zbavila Tatarů, již tu byli zase Plavci čili Kumáni z Uher, podobní Tatarům. Přerov však nemohli ztéci pro udatné bránění přerovských měšťanů.

Za tento udatný odpor a věrnost dal král Přemysl Otakar II. Obdařil měšťany přerovské týmiž svobodami a právy jaké používali Olomoučtí (listinou v Olomouci 5.1.1256), volit si sudího a 12 rad městských a 24 měšťanů čelných, ježto postaveni jsou nad měrami a váhami kvůli zvelebení obchodu. Dále byli zproštěni na 15 let všech daní a dávek po uplynutí této doby měli platit po půl hřivně stříbra (8 lotů stříbra) z lánu. Kromě toho obdařil král Přerov právem mílovým, jenž zahrnuje veškerou pravomoc na míli cesty dokola a výhradní právo provozovat veškerá řemesla, šenkovati pivo a víno v takovém okolí. Z toho je vidět že Přerov byl městem zeměpanským t. j. markrabím podřízeným.

Po pádu Otakarově se město podrobilo Rudolfovi Habsburskému, který právě u Rosic tábořem se rozložil bez odporu. Ten pak potvrdil veškerá práva a privilegia a ještě důchody ze Cla mostního na 20 let přidal. Mimo to ještě Přerov osvobodil od cla a mýt v celé říši německé.

Tomto čase bylo zřízeno Dolní náměstí. Stará pověst vypravuje, že starodávna se v místech Dolního náměstí rozprostíral hustý prales. Prvními obyvateli byli uhlíř a myslivci. Takovým způsobem se Přerov vzkvétal a povznesl se velmi rychle, takže král Václav II. Zde zřídil r.1293 cudu, tj. menší soud zemský.

Přerov za Lucemburků

Král Jan lucemburský jako král Moravský 1310 – 1333 zrušil r.1314 řád Templářů. Veškeré jejich statky, tedy i hrad i město Přerov. Přerov byl zbaven všech výhradních výsad a stal se poddaným městem královským.

Za Karla IV 1338-1349 byl nynější farní chrám sv. Vavřince byl ještě jenom kaplí s kaplanem, kdežto nynější malá kaple sv. Jiří na horním náměstí byla farním (arcijáhenským) chrámem. Ale Karel IV dal kapitole sv. Víta v Praze dal jí v užívání přerovskou kapli sv. Vavřince (mimo 2 šenkovny v Přerově a Popovicích), tak že Přerov byl od r.1346 sídlem arcijáhena kapitoly svatovítské u sv. Vavřince, Karel IV osvobodil také r.1335 klášter Velehradský od placení knížecího mýta v Přerově.

Jak Přerov v této době vypadal. Hrad na Horním náměstí byl obehnan trojnásobnou zdí a hlubokými příkopy, byl opatřen baštami a vysutými mosty. Dvě hlavní brány (u kaple sv. Jiří a u bývalého měšt. Pivovaru) a výpadní branky k Bečvě (schody jsou doposud zachovány) a byla u domu č.18 p. Čuby se každodenně zavíraly. V té době tam žádný měšťan nebydlel až teprve k r.1385. Dolní město mělo patero vysokými zdi spojenými bran a to u dřevěného mostu přes Bečvu (mostní) u sladovny měšťanského pivovaru (trubeckou – za ní bylo předměstí Novosady), na konci Židovské ulice nyní Žerotínovo nám.), Šířavskou za níž se prostírala dědina Šířava. Na konci ulice kostelní také později nazývanou Žižkova) a konci ulice kroměřížské. Ještě r.1830 mělo město 2 brány na horním náměstí a 3 na dolním (trubeckou, mostní a šířavskou). Kolem města byl hluboký příkop.

V tomto zeměpanském městě nebydleli však občané svobodní, nýbrž vrchnostenští poddaní a na dědinách vrchnostenští nevolníci. Nesměli ani jmění své poctivě nabyté ani za živa ani po při smrti dle vůle své dáti, testovati, legovati, museli vrchnosti těžké a bezplatné roboty konati jako sedláci v Předmostí a na Šířavě a ročně jistou míru vína vrchnosti vyčepovati, které jim předložila a peníze utržené museli odváděti. Neměli ani trhů ročních ani týdenních, nýbrž přicházeli dle pradávného zvyku v pátek do města, aby zboží si zakoupili a vyměnili, neměli pivovar, rybníky, mlýn a lesy vše mělo jen panstvo, vrchnost a ani neměli svůj soud, nýbrž s Předměstskými sedláky společný. Měšťané se stále snažily o zlepšení celkové situace. Což se nakonec povedlo.

Jan II Jindřich bratr Karlův (nar.1322 zem. 1375 12.11.) byl pán Přerovu velmi nakloněný. Aby pozvedl blahobyť města dal r.1355 Přerovu právo odbývati jednou ročně trh a sice 4 dny před sv. Vavřincem a 4 dny po něm. Trhy byly tenkrát velkou vzácností. Mimo to jim povolil dva trhy v „tédni“ a sice v úterý a pátek a vrátil jim měšťanská práva. Markrabí Jan potvrdil také v roce 1357 užívání kaple sv. Vavřince pražské kapitole.

Jako u jiných hradech tak i u Přerovského se vyvinulo podhradí. drobní řemeslníci rolní těhaři usazovali. Toto podhradí dal markrabí Jan r. 1350 v kteréžto době Zdeněk ze Šternberka na Lukově Přerov od markrabí držel a spravoval, opevnit, vykopat příkop okolo města a parkan okolo města vyrobit. Tuto práci vykonávali obyvatelé osad Píkovic, Skaštic, Kyselovi, Záříče, Chropyně, Dluhonic, Brodku a dalších. Ve své poslední vůli z r.1366 stanovil aby druhorozený syn Jan Soběslav (později biskup Litomyšlský patriarcha Voglejský) mimo hrad Úsov a Napajedla také města včetně Přerova jako dědičný podíl obdržel. Ve své druhé závěti r. 1371 však Přerov odkázal svému synovi Prokopovi. Tento prokop ve svém sporu s biskupstvím Olomouckým statky tohoto biskupství plnil a šacoval.

Za což on i Bohuněk, purkrabí a Adam Beš řečený z Kujavy , hejtman v Přerově byly v roce 1399 daní do církevní kletby. Týž Prokop /dle Struschy to učinil Jošt) udělil přerovským měšťanům přerovským r.1386 aby se dle měšťanského brněnského a olomouckého řídili a volně nakládali se svým měním. Kromě toho daroval obci lesy Chmeliska, Tmeň a Ostrov (Michalov) a Žebračku. S pastvinami jen činži z chmele si ponechal pro sebe.

Z výsad udělených byli vyjmuti řemeslníci za obležení nutní , jako kováři, pekaři, pastýři a jiní bydlící na hradě, kdežto mezi měšťany v dolním městě byli i šlechticové: paní Středila(Střesna) z Přerova, Mik, Barvík , Míček,paní Jana,a Martin všichni z Přerova.

Po smrti šlechtetného Jošta (Jodoka) nar.1351 zemřel 18.1.1411, který byl zvolen za krále německého, uvázal se k držení Přerova král Václav IV ale držel je jen od r.1411-1418 a to tak, že hned 1411 zastavil Milotovi z Kravař město a v roce 1413 i hrad.

Přerov za Pernštýnů

Pověst o původu rodu Perštýnského vypráví že dávnověku se potuloval obrovský zubr v lesích nedaleko hradu Perštýna na Moravě a dělal rolníkům na poli velké škody. V těch dobách tam bydlel chudý uhlíř velmi silný jménem Věnava nebo Vojtěch.Podle pověsti která se dochovala v XVII . století v rodině pánů z Pernštýna se jmenoval Vojtěch.

Do chudé ze všech stran otevřené chatrče přicházel často zubr , když uhlíř doma nebyl a všechn chléb mu požíral. Uhlíř se rozhodl že jej potrestá a občas přicházel z práce dříve ale zubra pořád jej nemohl nachytat. Až jednou když k domu bezbranný přicházel vyřítit se proti němu zubr velmi podrážděný nečekaným setkáním.

Avšak uhlíř stranou uskočil a zubra za rohy chytil,ale měl velký problém co dále když neměl po ruce ani provaz. A tu zaslechl ze stromu ptáka jako by volal „ Lejčím, lejčím“ . Uhlíř proto zubra držel jednou rukou a druhou si z nohou odmotal lýči které měl na botách. Toto lýči protáhl zubrovi chřípěmi a tak jej dovedl do chalupy. Druhého dne se odebral na Velehrad k panovníku moravském v jedné ruce sekeru a v druhé vedl za prsten z lýči ohromného zubra. Kníže byl velmi překvapen a ještě více když uhlíř jednou ranou sekerou zubrovi hlavu uťal. Kníže pasoval uhlíře na rytíře a dovolil mu aby si do svého erbu dal zubří hlavu.Syn uhlíře se prý jmenoval Prsten a ten vystavěl hrad kterému říkali po zakladateli Prsten později Pernštejn.

Perštejnové až do vymření rodu používali v erbu zubří hlavu. Černou ve zlatém poli a v nozdrách měl houžev čili prsten z lýči . V Pardubicích na hradě nad vchodem do hlavního chrámu a poblíž zelené brány jsou reliéfy představujícího uhlíře jak vede zubra za lýkový prsten s popisem „ Vojtěch vede zubra“ .

Po vymření Pernštýna v XVII století přijala knížecí rodina z Lobkovicko svého erbu Pernštýnovu hlavu zubří v zlatém poli, neboť Zdeněk popel z Lobkovic měl za choť Polyxenu, dceru Vratislava z Pernštýna.

Vilém z Pernštýna (1487 – 1521), komorník cúdy Brněnské (1475 – 86), nejvyšší maršálek (1484) a nejvyšší hofmistr království Českého (1481 – 1514), byl velkým příznivcem města Přerova. Roku 1484 koupil od M. Věrné most a mýto v Přerově a r. 1491 od dědiců zemřelého Václava Sulovského z Třebu dědinu Beňov s mlýnem a ostatkem za 1200 dukátů a konečně v roce 1494 dědiny Kozlovice a Prosebnice. Na králi Vladislavovi vymohl výroční trh.

R.1500 dovolil svobodné šenkování vína nejen v městě ale na celém panství. Až doposud byl jediný panský mlýn (spálený) ,ale ten potřebám nestačil, byl v roce 1503 Ondřeji Šilhanovi za 20 kop grošů pronajat emfyteuticky. Dvěma měšťanům přerovským Mikuláši a Janu Kulinskému povolil r.1508 postavit nový mlýn na pravém břehu Bečvy o třech složeních. T.zv malý mlýn. Východně od něho na levém břehu Strhance měl cech soukenický valchu.

Mlynář Urbánek ji koupil a postavil mlýn americký, hnaný při nedostatku vody párou a v roce 1862 velkolepou pekárnu z níž posílal chléb až do Vídně.

V roce 1505 koupil od Jana Razovského dvůr v Přerově za Bečvou (Brabansko) r.1507 Jiřího Lešetínského z Předmostí svobodný dvůr v Předmostí. A v roce 1510 od kroměřížské kol. kapituly dědinu Popovice. Za 450 moravských zlatých. Ruku 1511 daroval městskému špitálu horní louku v Žebračce a rok na to role položené v Židovské ulici připadající roční činži 44 českých grošů. Potvrdil Přerovanům všechny výsady a potvrdil že kdokoliv z poddaných, maloobchodníků, chalupníku se v městě usadí že je přenechává i s odevzdáváním činže měšťanům. Zrušil robotu (mimo jiné sečení sena na louce Markrabině) a spokojil se z výkupem 1513. V dědinách Šířava a Bochoří však byli občané ještě nevolníky. Tenkrát město velmi bohatlo a kupovalo od Viléma pozemky. V roce 15819 dal jim pastvisko Kučično u Předmostí za roční činži 1 ½ kopy grošů ročně a upravoval poměr Horního města k městské obci památnou listinou roku 1520, která tvoří Přerovský městský základní zákon. A povolil Přerovu, že si může volit kněze pod obojí a že jim nebude překážet aby užívali oltářní svátosti pod obojí.

Vilém z Pernštýna osvobodil osadníky horního města r.1479 – 1487 na deset let od všech dávek a řemeslníky kteří se okolo hradu usadili, od roboty po deseti letech se pak má platit z větších domů po 8 groších ročně a z menších dle zvláštního ustanovení a platby se mají odvádět městu.

Od tohoto pana Viléma z Pernštýna má Přerov svůj znak : na zlatém poli uprostřed dvou červených věží hlavu zubnice, spodní okraj pole zelený. Za Viléma se v Přerově rozšířila víra česko-bratrská. Která vznikla za Jiřího z Poděbrad a založil ji bratr Řehoř podle zásad Petra Chelčického který žil určitou dobu v Přerově, a který ve svém spisu „Sít' víry“ napsal pravidla které pak Jednota za své přijala : „Pravá církev a stát prý sobě odporují čili dvě protivy jsou, kterých prý nijak smířiti či sjednotiti nelze . Máli tedy církev zase tím býti, čím původně byla ,musí z ní všechno cokoli se vní státního nachází, býti vyklizeno.....“ Přerov se stal hlavním místem Jednoty a sídlem jejich biskupa. Zde měli Bratři výbornou školu společný hřbitov (na Šířavě) V Přerově se také konali sněmy z nichž nejpamátnější byl v červnu 1553 kde se sešli Bratři z Moravy, Čech a Polska a na kterém bylo zvoleno 9 biskupů. Za Viléma zde zemřeli duchovní Bratr Eliáš Kořenovský starší 1503, Petr Kronovický pastor 1507, Br. Ambrož Malý 1513, Br. Martin Kremza starší 1515 a další. Pochováni jsou na hřbitově který byl zakoupen od pánů Šaškův Slavkovských v místech východní části Žerotinova náměstí. Při zemních pracích byly v zahradě p. Chválnka vykopány lebky i kosti.

Jan z Pernštýna zvaný Bohatý (1521 – 1548)

Byl horlivým zastáncem svého otce a také komistoře pod obojí. V roce 1539 urovnal právo dědičné (jus testandi) a záležitosti vdov a sirotek v obou městech a udělil osadníkům na Trávníku až k cihelně stejné výhody jako hornímu městu. Přenechal měšťanům r.1555 za 7000 moravských zlatých , které mu půjčili všechny příjmy patřící k hradu z obou měst na tak dlouho, až by se dluh splatil . V roce 1520 došlo k smíru mezi městem a Dluhonicemi při sporu o dva rybníky Předmostští byli v roce 1536 odškodněni za zatopená pole městskými rybníky. Jan z Pernštýna padl r. 1548 v bitvě proti Turkům u Rábu. Po jeho smrti zdědil Přerov jeho syn Vratislav z Pernštýna (1548-1587) velký ochránce Bratří kteří byli Ferdinandem I pronásledováni a ze země vyháněni a do Přerova utíkali. V roce 1555 zakoupili si Bratři s povolením Vratislavovým zvláštní dům patřící soukeníkovi Malečkovi , který byl na levém břehu Bečvy nedaleko mostu. Když jim císař Maxmilián II dal úplnou svobodu vyznání . V roce 1584 se rozhodli ve všech sídlech biskupství zřídit školy.

Přerovská škola byla považována za nejlepší a víc než 80 let se tak udržela. Protože na škole učili a také ji řídili ti nejlepší jako byl J.A. Komenský (1614 – 1618) který na této škole také studoval. Za Vratislava z Pernštýna žil nejznámější přerovský rodák , biskup Jednoty bratrské Jan Blahoslav nar. 20.2.1523 syn měšťana Blažka a Kateřiny Bezperové.

V Přerově jako středisku Jednoty konaly se velmi často synody. Velmi dobře se Bratři staraly o zdejší farní kostel s farou i školou, kostel sv. Michala se hřbitovem starý a nový sbor a ještě jeden dům což jim Frydrych st. z Žerotína r.1596 potvrdil a ve vlastní správě jim nechal. Vratislav z Pernštýna pro roce 1580 přenechal právo na fary postupně katolickým kněžím biskupu olomouckému Stan.Pavlovskému. ten poručil v roce 1582 zdejšímu panskému vrchnímu aby pastora vypudil. Při velkých rozporech docházelo k velkým nepříjemnostem a že bude pro neposlušnost potrestán pán z Pernštejna.

V roce 1587 darovala zdejší vdova po Bartoloměji Bílém majetníku památného Korvínova domu na Horním náměstí Kateřina sboru 1 zahradu kterou její manžel od sboru za včelín vyměnil.

Vratislav z Pernštýna prodal r.1584 své statky včetně Přerova i s kriminálním soudem v Přerově španělskému radovi a obristovi Janu Mančikovi Laru za 250 000 zl.ten však brzy zemřel a vdova Dorota z Felsu nechtěla stek převzít a tak musel Vratislav za stejný obnos vzít spět, zemřel však v Praze r.1582 zadlužen a Přerov přenechal svému synovi Janu ml. z Pernštýna. (1582 – 1596) Za něj byl Přerov postižen r.1590 zemětřesením, r.1591 velkou vichřicí a r.1593 velkou povodní.

Jan ml. prodal Přerovanům celý Přerov i s hradem za 52 000 zl.moravských (jer to asi půl milionu zlatých). Ale protože Přerov byl městem poddaným nemohla se tato koupě do zemských desek zapsat a tak Přerov museli prodat zemskému hejtmanovi Frydrychu starším z ze Žerotína. Po jeho smrti r. 1631 vymřel rod z Pernštejna.